

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. V.**, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2020, č. j. KRPP-25505-3/ČJ-2020-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 3. 2020, č. j. 17 A 33/2020 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Plzni v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu, v níž žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2020, č. j. KRPP-25505-3/ČJ-2020-030022, jímž rozhodla, že žalobce se podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zajišťuje za účelem správního vyhoštění a doba zajištění se podle § 125 odst. 1 téhož zákona stanovuje na 45 dnů od okamžiku omezení jeho osobní svobody.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ve formě listinného podání, které však neopatřil svým podpisem.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel podanou kasační stížnost nepodepsal, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 5. 2020, č. j. 4 Azs 137/2020 - 35, k odstranění tohoto nedostatku a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu v délce dvou týdnů. Stěžovatele upozornil, že vytčenou vadu může odstranit tím, že své podání (kasační stížnost) dodatečně podepíše. Za tímto účelem zaslal Nejvyšší správní soud v příloze shora uvedeného usnesení stěžovateli zpět originál jeho kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li zmíněná vada kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněna, kasační stížnost bude odmítnuta podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle § 37 odst. 3 s. ř. s., *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[7] Z doručky založené ve spise vyplývá, že usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 5. 2020, č. j. 4 Azs 137/2020 - 35, jímž stěžovatele vyzval k odstranění nedostatku kasační stížnosti spočívající v jeho chybějícím podpisu, bylo stěžovateli doručeno dne 20. 5. 2020, kdy si jej osobně převzal. Lhůta dvou týdnů k odstranění předmětného nedostatku kasační stížnosti tak počala běžet ve čtvrtek dne 21. 5. 2020 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 3. 6. 2020 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Na výše uvedenou výzvu k odstranění nedostatku kasační stížnosti však stěžovatel nijak nereagoval.

[9] Z ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. použitého dle § 120 téhož zákona v řízení o kasační stížnosti vyplývá, že jednou z povinných obecných náležitostí podání (kasační stížnosti) je vlastnoruční podpis žalobce. Pokud tedy stěžovatel ani na základě usnesení předsedy senátu ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplnil o svůj chybějící podpis, stala se z původně odstranitelné procesní překážky neodstranitelná procesní překážka, neboť chybějící podpis znamená, že není možno zjistit, zda kasační stížnost byla projevem stěžovatelovy vůle domáhat se tímto podáním u soudu ochrany svého veřejného subjektivního práva či nikoliv. Nepodepsaná kasační stížnost tak brání Nejvyššímu správnímu soudu pokračovat v zahájeném řízení.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkané vady kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkanou vadu však stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil, a nebyly tak splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

[11] Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu